

22.03.2023 r.

NFZ-BP.5202.32.2023

2023.101929.DW

**T. W. Ł. Z. Spółka
komandytowo-akcyjna**

Decyzja nr 27/2023/BP

Prezesa

Narodowego Funduszu Zdrowia

Na podstawie 109a ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2561, z późn. zm.), (zwanej dalej: „ustawą o świadczeniach”), oraz art. 34 ust. 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. 2023 r. poz. 221) (zwanej dalej: „Prawem przedsiębiorców”), po rozpatrzeniu wniosku złożonego przez spółkę T. W. Ł. Z. Spółka komandytowo-akcyjna z siedzibą w ..... (zwanej dalej: „Spółką”), o wydanie interpretacji indywidualnej w zakresie podlegania ubezpieczeniu zdrowotnemu,

uznają za nieprawidłowe stanowisko Spółki

zawarte we wniosku z dnia 23 lutego 2023 r. o wydanie interpretacji indywidualnej.

Uzasadnienie

W dniu 23 lutego 2023 r. do Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia (zwanego dalej: „Prezesem NFZ”), wpłynął wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej (zwany dalej: „wnioskiem”), złożony przez Spółkę. Z opisu stanu faktycznego zawartego we wniosku Spółki wynika, co następuje.

Spółka prowadzi działalność w formie spółki komandytowo-akcyjnej. Przyszli akcjonariusze Spółki, na mocy statutu Spółki i uchwały, zostaną zobligowani do wykonywania na jej rzecz powtarzalnych świadczeń niepieniężnych na podstawie art. 356 ustawy z dnia 15 września 2000 r. *Kodeks spółek handlowych* (Dz.U. z 2022 r. poz. 1467 z późn. zm.) (zwanej dalej: „KSH”).

Świadczenia te będą polegać na: koordynacji pracy magazynierów; weryfikacji dokumentacji związanej z przyjęciem i wydaniem towarów; przyjmowaniu, składowaniu i wydawaniu towarów; analizie danych statystycznych; bieżącym raportowaniem zarządczym; zapewnianiu narzędzi analitycznych do zarządzania restauracją; optymalizacji procesów związanych z magazynowaniem i płynnością finansową; przygotowywaniu receptur na rzecz restauracji; realizacji polityki gastronomicznej; zarządzaniu dostawami; analizowaniu wyników restauracji, zarządzaniu zespołem restauracji; zarządzaniu polityką kadrową restauracji; prowadzeniu szkoleń personelu; realizacji polityki placowej, organizacji cateringów oraz wydarzeń okolicznościowych; współpracy z dostawcami w kontekście karty win; koordynacji funkcjonowania restauracji; pozyskiwaniu nowych klientów, realizacji zamówień; opiece post-sprzedażowej; zarządzaniu przestrzenią sprzedażową; prowadzeniu inwentaryzacji częściowych; zbieraniu zamówień; oklejaniu, etykietowaniu i konfekcjonowaniu produktów; uczestniczeniu w półrocznych remanentach.

Ponadto pomiędzy Spółką a akcjonariuszami nie będą zawierane dodatkowe umowy, w tym umowy o pracę, agencyjne lub umowy zlecenia albo inne umowy o świadczenie usług, do których zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia. Ponadto osoby te nie będą prowadziły działalności w przedmiocie przypisanych im indywidualnie świadczeń.

W świetle tak opisanego stanu faktycznego, Spółka postawiła następujące pytanie: *„Czy od wynagrodzenia wypłaconego akcjonariuszom z tytułu wykonywanych przez nich PŚN na podstawie art. 356 KSH, spółka jako płatnik będzie miała obowiązek odprowadzać składki na ubezpieczenie zdrowotne?”*.

W ocenie Spółki zgodnie z art. 66 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. *o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych* (Dz.U. z 2022 poz. 2661 z późn. zm.) (zwanej dalej: „ustawą o świadczeniach opieki zdrowotnej”) wynagrodzenie otrzymywane przez akcjonariuszy z tytułu powtarzających się świadczeń niepieniężnych przyznane na podstawie statutu Spółki i uchwały, nie stanowi obowiązkowego tytułu do odprowadzenia składek na ubezpieczenie społeczne.

Uzasadniając swoje stanowisko Spółka wskazała, że w świetle przepisów ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej, w szczególności powołując się na przepisy art. 66 oraz art. 82 tej ustawy, wypłata wynagrodzenia z tytułu powtarzających się świadczeń niepieniężnych nie stanowi odrębnego tytułu do podlegania obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego.

Rozpatrując wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej, Prezes Narodowego Funduszu Zdrowia, zważył co następuje.

W ocenie Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia, stanowisko Spółki należało uznać za nieprawidłowe z przyczyn, o których mowa poniżej.

Zgodnie z art. 125 § 1 pkt 2 KSH, w sprawach nieuregulowanych w dziale dotyczącym spółki komandytowo-akcyjnej stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące spółki akcyjnej, a w szczególności przepisy dotyczące kapitału zakładowego, wkładów akcjonariuszy, akcji, rady nadzorczej i walnego zgromadzenia. W związku z powyższym do rozstrzygnięcia kwestii związanej z obowiązkiem powtarzających się świadczeń niepieniężnych związanych z akcjami spółki komandytowo-akcyjnej zastosowanie znajdują przepisy o spółce akcyjnej, a w szczególności przepis art. 356 KSH.

Istotą regulacji zawartej w art. 356 KSH jest zapewnienie spółce stabilnych powiązań gospodarczych z akcjonariuszami, którzy występują w roli dostawców (m.in.: S. Sołtysiński, Kodeks spółek handlowych, Tom III, Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 2003 r.). Zgodnie z art. 356 § 1 KSH obowiązek powtarzających się świadczeń niepieniężnych może być związany tylko z akcją imienną. W konsekwencji bezskuteczne jest nałożenie obowiązku powtarzających się świadczeń niepieniężnych na posiadacza akcji na okaziciela, nawet jeżeli treść dokumentu akcji wskazywałaby na istnienie stosownego obciążenia.

W doktrynie wskazuje się, że przykładem świadczeń niepieniężnych w rozumieniu art. 356 KSH może być: dostarczanie spółce surowców (np. drzewa, metali, skór, produktów rolnych) lub półfabrykatów niezbędnych w procesie produkcyjnym spółki, udostępnianie spółce maszyn i urządzeń bądź pomieszczeń handlowych, dokonywanie procesu „uszlachetniania” wyrobów spółki, zapewnienie transportu, doradztwo (prawne, ekonomiczne), marketing, itp. (m.in.: Z. Jara (red.), Kodeks spółek handlowych. Komentarz. Wyd. 4, Warszawa 2022).

Zgodnie z Informacją odpowiadającą odpisowi aktualnemu z Rejestru Przedsiębiorców, aktualną na dzień wydania przedmiotowej decyzji, przedmiotem działalności Spółki jest: prowadzenie restauracji i innych stałych placówek gastronomicznych; przygotowywanie

i podawanie napojów; sprzedaż detaliczna prowadzona przez domy sprzedaży wysyłkowej lub Internet; sprzedaż detaliczna mięsa i wyrobów z mięsa prowadzona w wyspecjalizowanych sklepach; sprzedaż detaliczna pieczywa, ciast, wyrobów ciastkarskich i cukierniczych prowadzona w wyspecjalizowanych sklepach; sprzedaż detaliczna pozostałej żywności prowadzona w wyspecjalizowanych sklepach; produkcja pieczywa; produkcja świeżych wyrobów ciastkarskich i ciastek; wytwarzanie gotowych posiłków i dań; sprzedaż detaliczna pozostałych nowych wyrobów prowadzona w wyspecjalizowanych sklepach; działalność usługowa wspomagająca transport lądowy.

Zawarty we wniosku opis zdarzenia przyszłego, zakres czy też rodzaje wykonywanych czynności, do których mają zostać zobligowani przyszli akcjonariusze Spółki (przy założeniu nawet, że obejmą oni akcje imienne, czego nie wskazano we wniosku) w połączeniu z przedmiotem działalności Spółki wskazuje, że obowiązki akcjonariuszy sprawdzają się *de facto* do świadczenia pracy na rzecz Spółki. W opisanym zdarzeniu przyszłym Spółka zamierza posłużyć się instytucją ustanowioną w art. 356 KSH do stworzenia mechanizmu wynagradzania akcjonariusza w sposób niezgodny z *ratio legis* tej instytucji. Akcjonariusz, biorąc pod uwagę zakres przewidywanych czynności, będzie wykonywał na rzecz Spółki świadczenia wskazujące na wykonywanie pracy. W związku z powyższym, wskazane przez Spółkę powtarzające się świadczenia niepieniężne nie prowadzą w istocie do osiągnięcia celu wskazanego uregulowania, tj. do powstania stałego powiązania gospodarczego pomiędzy akcjonariuszami a Spółką, a sprowadzają się w sposób faktyczny do wykonywania w sposób stały czynności noszących cechy świadczenia pracy na rzecz Spółki w celu prowadzenia przez nią działalności gospodarczej. Takie postępowanie może prowadzić do zamierzonego i celowego obejścia prawa w zakresie unikania ponoszenia danin publicznych, w tym przypadku z tytułu odprowadzenia składek na ubezpieczenie zdrowotne, w odniesieniu do osób, które swoim działaniem wypełniają znamiona stosunku pracy, jak również do naruszenia przepisów kształtujących prawa i obowiązki pracownicze.

W kontekście powyższego brak jest podstaw do przyjęcia, że stanowisko Spółki przedstawione we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej jest prawidłowe. Na gruncie przedstawionego stanu faktycznego nie można potwierdzić tezy, jakoby opisana relacja pomiędzy przyszłymi akcjonariuszami a Spółką miała charakter świadczeń mieszczących się w hipotezie normy ustanowionej w art. 356 KSH.

Mając powyższe na uwadze, rozstrzygnięto jak na wstępie.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji stronie przysługuje:

- 1) na podstawie art. 34 ust. 5 *Prawa przedsiębiorców* w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r.- *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz.U. 2022 poz. 2000, z późn. zm.), zwanej dalej „k.p.a.” prawo wniesienia do Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia, w terminie 14 dni od dnia otrzymania decyzji, wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, albo
- 2) na podstawie art. 127a k.p.a., w zw. z art. 127 § 3 k.p.a., prawo zrzeczenia się prawa wniesienia do Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Oświadczenie o zrzeczeniu należy złożyć do Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia w terminie 14 dni od dnia otrzymania decyzji. Z dniem doręczenia Prezesowi Narodowego Funduszu Zdrowia oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna, albo
- 3) na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – *Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi* (Dz.U. z 2023 r. poz. 259) prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, z pominięciem wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Skargę wnosi się za pośrednictwem Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia ul. Rakowiecka 26/30, 02-528 Warszawa, w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

Na podstawie art. 214, art. 219 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o postępowaniu przed sądami administracyjnymi oraz na podstawie § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535) strona jest zobowiązana uiścić wpis stały od skargi w wysokości 200 złotych. Na podstawie art. 243 ustawy o postępowaniu przed sądami administracyjnymi strona, która spełnia ku temu przesłanki, może ubiegać się o przyznanie prawa pomocy.